

– Árpád Lapok –

XIX. évf. 2. szám – 2023. november

A viharon túl (3. oldal)

Fehér és kék (9. oldal)

Interjú Frajna Mirella tanárnővel (4-5. oldal)

Német tábor (13. oldal)

Kórustáborok (15. oldal)

Gólyatábor (16. oldal)

Tévés történelmi séta 1956 nyomában (17. oldal)

A viharon túl

Néhány napja egy barátom valami olyat látott, amit nagyon kevesen láttak előtte Magyarországon. Ráadásul mindezt alig több mint 20 perc buszozásra az Árpádtól, egy elhagyatott telken az erdő mellett. Az egyik legszebb madár, egy kék szajkó pihent meg egy fán. Nem csoda, hogy elfáradt, mert nagyon nagy utat tett meg, Észak-Amerikából ide több mint 7000 kilométer. Hát azért ez valamivel több mint a két kilométeres iskolakör, pedig szerintem már az is elég sok. . . Ráadásul nem várt utazás volt ez, mert az eredeti terve csak az volt, hogy egy-két ezer kilométerrel délre vegye az irányt, és az meg ugye azért mégis csak jóval közelebb van. De a sors közbeszólt. Van ez így. Van, hogy összecsapnak az ember (madár) feje felett a viharfelhők, és máshol köt ki, mint szeretne. Azt olvastam, hogy nagy ritkán előfordul, hogy trópusi vagy észak-amerikai madarak Európába tévednek, ha egy nagy vihar eltéríti, vagyis inkább elhozza őket ide. Szeptember végén a Lee-hurrikán szele hozta Európába ezeket a madarakat, ilyen esetre 30 éve nem volt példa.

Mi gyönyörködhetünk bennük, de nekik persze nem egyszerű. Ez a kék szajkó is olyan vidékre tévedt, mint amelyet előtte elképzelni sem tudott. Talán meg is tetzett neki a táj, a sok új élmény. S mindeközben egyedül volt. Nem lehet könnyű. Lehet, hogy megpróbál

visszamenni Amerikába, de az is lehet, hogy inkább a közelebbi Afrika felé veszi az irányt, mert azért nálunk elég hideg tud lenni, amit — ha rajta múlik — inkább kihagyna. De ha van párja, akkor tuti Amerikába megy, mert a kék szajkók egy életre választanak társat maguknak. Előtte viszont sok erőt kell gyűjtenie, amihez megfelelő táplálék kell. S ilyenkor (is) jól jön egy kis gondoskodás. A természetbarátok próbálnak segíteni minden ilyen madáron. Nagy-Britanniába pl. egy olyan madarat sodort a hurrikán, ami csak narancsot hajlandó enni. Hm, nem rossz. . . Na de az a vidék ugyebár nem épp hatalmas narancsföldjeiről híres. És ilyenkor sietnek a tett helyszínére a madárbarátok frissen vásárolt narancssal. Azért ez szép.

Azon gondolkoztam, hogy milyen különleges is ez, hogy valakit ennyire elsodor a vihar, és közben belül (a szívében?) pontosan tudja, hogy merre is kellene mennie. És még ha nehéz is, megpróbálja. És hogy közben mennyi új élményben van része, még ha nem is mindig kellemes, és hogy sokszor onnan érkezik ilyenkor a segítség, ahonnan nem is számítana rá. Én nem tudom, hogy hogyan tudnék segíteni a kék szajkónak, de azt tudom, hogy ő azzal, hogy idetévedt, máris segített nekem.

Bank Márton (8.c)

8							
			7	5		9	8
9				8	5		
4	8	6		1			
1		9				4	5
			9			3	8
		2	1				9
6	4		2	9			
							4

Az Óbudai Árpád Gimnázium iskolaújságja, XIX. évfolyam, 2. szám. **Megjelenik:** tanévente hétszer. **Email:** arpadlapok@gmail.com. **Tördelés:** Varga Csilla (10.b). **Felelős tanár:** Koncz Levente. **Nyomdai kivitelezés:** Xilon Kft. **Felelős vezető:** Mórotz Kálmán. **A címlapon:** Tornaterem átadó. **Fotó:** Bodor Albert (10.c). Az újság korábbi számai színesben letölthetők az iskola honlapjáról.

„Mi a kedvenc könyved, filmed/sorozatod?”

Frajna Mirella tanárnő

– **Hogyan került az Árpádba?**

– 2010-ben hagyományos felvételi eljárás keretében kerültem be az akkor induló 7.c osztályba, az osztályfőnököm Kőrösmezei tanárnő volt. 😊 Az érettségit követően az egyetem utolsó évében visszatértem, és itt töltöttem a hosszú gyakorlatomat. Végül 2022 nyarán egy szeretett kollégánőt távozása után „megörököltem” az állását.

– **Mióta tanár?**

– 2016-ban lovasoktatói OKJ-s végzettséget szereztem, és az egyetemi évek alatt nyári táborokban oktattam is. Németből és magyarból is hamar lettek magántanítványaim, az egyetem mellett végig magántanításból éltem. A tanári diplomámat tavaly nyáron vehettem át.

– **Milyen érzés volt tanárként visszatérni a volt iskolájába? Milyen tapasztalatokat szerzett eddig?**

– Az az igazság, hogy már a kezdetektől úgy éreztem, mintha régóta itt tanítanék, itthon vagyok. Hálás vagyok a kollégáimnak, akik nagy szeretettel fogadtak, mindenbe bevonnak és folyamatosan támogatnak, segítenek engem. Talán diákként bele sem gondol az ember, de az Árpádban tanárként is rendre szembesülünk kihívásokkal, olykor sok fejtörést és jópár álmatlan éjszakát okozó helyzettel és feladattal. Én nap mint nap lenyűgözve figyelem a kollégákat, akik a hétköznapi feladatokon túl folyamatosan agyálnak, terveznek és szerveznek azért, hogy minél élménydúsabbá tegyék a gimnáziumi éveket a diákok számára. Ezeket a

tervező-szervező folyamatokat figyelve és segítve rengeteget tanulok én is.

– **Hogy történt, hogy azonnal osztályfőnöki feladatot is vállalt? Hogy tetszik az osztályfőnökség?**

– Mindig is tudtam, hogy egyszer majd szeretnék osztályfőnök lenni, de őszintén szólva úgy terveztem, hogy csak néhány pályán töltött év után, tapasztaltabban, talán bölcsebben vágok bele a feladatba. Amikor azonban megtudtam, hogy a némettanári pozíció mellett az osztályfőnökséget is örökbe kapom, hatalmas örömet és lelkesedést éreztem, kihívásként tekintettem az előttem álló feladatra. Az elmúlt tanévben megtapasztaltam, hogy közel sem magától értetődő, hogy aki lelkes, az jó osztályfőnök is volna. Sokszor szembesülök a saját korlátaimmal, hogy nem mindig kezelem elég bölcsen és türelmesen a helyzeteket, és nehezen fogadom el, hogy nem mindig az a jó út, ahogyan én elképzeltem. Mindazonáltal nekem fantasztikus osztályom van, akiktől nap mint nap rengeteget tanulok, és akik a kezdetektől fogva szeretetet és elfogadást tanúsítottak az irányomban. Szerencsés vagyok, hogy így alakult, és én lehetek az osztályfőnökük. 😊

– **Ha bármilyen állat lehetne, mi lenne, és miért?**

– Őszintén? Most legszívesebben szobacica lennék nagyjából egy hónapra. Egész nap meleg és puha helyeken szundikálnék felelősség és elvárások nélkül. De ezt az állapotot hamar megunnám, hossz-

szű távon inkább fecskévé változnék, és beutaznám a világot. Az a gondolat is tetszik, hogy télele melegebb éghajlatú vidékre költözök, nem igazán szeretem a hideget.

– **Melyik a kedvenc téli sportja? És miért?**

– Télen-nyáron a lovaglás a kedvencem, elsősorban a lovastúra. 😊 Mert számomra ez a legcsodálatosabb sport, hároméves korom óta tartó szerelem.

– **Milyen típusú zenéket szeret? Melyik a jelenlegi kedvenc zeneszáma?**

– Nagyon szeretek zenét hallgatni és énekelni is, elég széles az általam preferált spektrum. Kedvenc zeneszámom is több van, nyitott vagyok az újdonságokra is. Általában a hangulatomtól, körülményektől függ, hogy épp mit hallgatok.

– **Vannak háziállatai?**

– Két picit, puha csincsillánk van, Lizinek és Lunának hívják őket. Lunust az Együtt a Kisállatokért Alapítványtól fogadtuk örökbe, ahol azóta is önkéntesként segítünk a mentett kisállatok körül. Az egyik fotón is az egyik kis mentett csincsillát tartom a kezemben.

– **Ha bármelyik országba elmehetne, hova menne, és miért?**

– Húha, ez nehéz kérdés, mert eddig még nem hagytam el Európát, és azért sok helyre szívesen elutaznék. Először mondjuk meglátogatnám az Amerikában élő rokonaimat, és felfedezném az

Államokat.

– **Melyik a kedvenc gyerekkori meséje?**

– Nagyon kedves emlékeim vannak róla, ahogyan a nagymamám a *Brumi a Balatonon* és a *Siccet* olvassa nekem a nyaralások alatt. Illetve Berg Judit *Rumini* c. könyvsorozatát is imádtam. Ha mesefilmről van szó, akkor pedig egyértelműen a *Szilaj* című film és *Az ezüst vadló* című sorozat vezettek.

– **Melyiket teszi előbb a tálba: a müzlit vagy a tejet?**

– A müzlit.

– **Melyik a kedvenc napja a héten, és miért?**

– A kedvenc napom péntek délutántól szombat délutánig tart. Ilyenkor szinte mindig van időm kijutni a lovardába, programot csinálni a párommal vagy a barátnőimmel, felszabadulni a hétköznapi nyomás alól.

– **Ha bármelyik filmben bármelyik szereplő lehetne, melyik film lenne, és melyik szerep?**

– Hermione Granger karakterét szeretném a Harry Potterből. Elképesztően menő volna, ha tudnék varázsolni, és lenne egy időnyerőm!! 😊

– **Egy medvével vagy egy farkassal harcolna inkább, és miért?**

– Nos... méz- és lekvárevésben szerintem simán felülkerekednék egy medvén, de a húsevésben nem vagyok nagy bajnok, a farkas ellen esélyem sincs.

Ollár Noémi (11.a)

British secondary schools

British schools are different from Hungarian schools. For example they have their breaks at different times, and they last for longer/shorter terms. They have a different summer break, it is not as long as the Hungarian one, they start school at the end of August, not on the 1st of September. They have breaks in February and May. All the schools are legally required to have a school website, where they must publish details about the school year.

Some schools even have a rule, that at the end of the year students have to write an exam about the whole year's material. In secondary schools, in years 11, 12, 13 in all the schools, students have tests at the end of the year, but in years 7, 8, 9 and

10 the schools can decide if they want their students to write a final exam at the end of the year. In year 11 every student in the schools has to write a GCSE (General Certificate of Secondary Education) exam. In year 12, they write an Advanced subsidiary level test. In year 13, they take A-level exams.

Császár Lili (8.a)

Napóleon

Az Oppenheimer után újabb, a történelem alakulásában nagy szerepet játszó ember életét bemutató film érkezik a mozikba. A november végén debütáló filmdráma Napóleon hatalomra kerülésére fókuszál, valamint kapcsolatára első feleségével, Joséphine császárnéval. Mozizás előtt azonban hoztunk egy-két érdekességet Napóleonnól és a családjáról.

Napóleon eredeti vezetékneve Buonaparte volt, amelyet a franciásabban csengő Bonaparte névre változtattott, majd ezt egész családjától is megkövetelte. Iskolai eredményei kitűnők voltak, kivéve németből és latinból. Kézírása egész életében olvashatatlan volt.

Joséphine császárné egy Martinique nevű szigeten született, amely a Karib-tengeren helyezkedik el. A sziget francia gyarmat volt, a császárné szülei birtokán született és élt, egészen első házasságáig. 1779-ben hajózott Franciaországba, ahol Alexandre de Beauharnais vikomthoz ment feleségül, akit később a francia forradalom alatt kivégeztek. Gyermekei kizárólag első férjétől születtek, Napóleontól nem, ami később

a válásukhoz is vezetett, hiszen a francia császár saját dinasztiát szeretett volna létrehozni, ami törvényes örökös hiányában megoldhatatlan volt.

Második felesége, a Habsburg-Lotaringiai házból származó Mária Lujza főhercegnő volt, akit a bécsi udvarban egész életében Napóleon ellen neveltek. A hercegnő mindössze tizenkilenc éves volt, amikor diplomáciai célokból hozzáadták az akkor már negyvenegy éves francia császárhoz. A házasságból egy gyermek született, II. Napóleon, aki gyermekként, apja lemondása után, 1815-ben egy ideig Franciaország második császára volt. Meglehetősen rövid életének nagy részét Ausztriában élte, sokat betegeskedett.

Napóleon hozta létre 1802-ben a polgári és katonai érdemek elismerésére a Becsületrendet, mely napjainkig is Franciaország legmagasabb kitüntetésének számít. Napóleon egy időben író szeretett volna lenni, írt is egy romantikus novellát, valamint lejegyezte Korzika történelmét is.

Imre Boglárka (12.a)

Aranyköpések

„A paleontológiában az ötévesek a legjobbak. Akkor ismerjük az összes dínót, utána már csak felejtünk”

(Magainé Bene Zsuzsanna)

„Voltam olyan szerencsétlen, hogy a Csokonai-tételt húztam érettségim, az egyetlen, amit nem tanultam meg.”

(Ecsedi Grácia)

„Színhagyomány útján maradt fenn, nem szájról szájra, mert az a herpesz.” **(Molnárné Vámos Katalin)**

„A szemembe hazudott, de legalább németül tette.” **(Kovácsik Antal)**

„Képes vagy a tüdőddel – mert te is tüdőös vagy – oldott oxigént hasznosítani?” **(dr. Tüdős Éva)**

„Igen, magában nehezen beszél az ember. De ha körbementek a négyes-hatoson, találtok néhány embert, akik megoldják a problémát.” **(Csányi Levente)**

„A 9.d 31 kisügyvéd osztálya.” **(Szabó Katalin)**

„If you have an angry teacher, don't smile.” **(Hajdú Indira)**

„Ezt a fehérjét minden bölcsességemet összeszedve legyélherelegyélhere-fehérjének hívom.” **(Tarlós Péter)**

(az egyenlethez hozzáad egy H₂O molekulát) „Úgy is mondhatnám, hogy levizeljük az egyenletet.” **(Antal István)**
(a cápákról) „Nincs úszóhólyagjuk, ami tők gáz.” **(Kovácsné Halmy Réka)**

„Ott valaki egy kisbaltával próbálja megtámogatni az úriembert.” **(Seres Dániel)**

„Bartók Béla sem írt gitártépős szólókat.” **(Kúnné Kocsis Erzsébet)**

Küldjétek sok-sok aranyköpést, ebből él ez a rovat!

Jöhetnek az első emeleti postaládánkba vagy az arpadlapok@gmail.com címre.

Az ember tragédiája feldolgozása után a 12.b osztály szorgalmi feladatként kapta egy kiegészítő szín megírását. A helyszín, a szituáció és a szereplők szabadon megválaszthatók, de a XX-XXI. század emberének – a szerző által fontosnak, fajsúlyosnak ítélt – jellemző élethelyzetét, problémáját kellett megjeleníteni. A megírás előzménye az értékek keresése melletti vívódóan romantikus madáchi kiállás és a rögtön utána megbeszélte realista művek kiábrándult valóságképe közötti kontraszt. Egy jól sikerült megoldást közlünk Pintye Ákos tollából.

Kiegészítő szín, jelenkor, Olaszország

ÁDÁM: Jó napot kívánok, az én nevem Paolo, én leszek ma az Önök pincére az egész este során! Minden kérdésre válaszolok a fogásokkal kapcsolatban a legjobb tudásom szerint, amennyiben lesznek. Engedjék meg, hogy odaadjam az étlapot!

ANTONIO: Köszönjük szépen!

ÁDÁM: Engedjék meg, hogy ajánljam a legkelendőbb borunkat! Brunello di Montalcino, a legfinomabb bor Toszkánából, selymes, karakteres, gyümölcsös és hosszú lecsengésű.

ANTONIO: Selymesnek nem selymes, de hozzon 3 pohárral!

ÁDÁM: Máris hozom!

(Ádám vissza a konyha felé kezében a tálcával, találkozik Luciferrel.)

ÁDÁM: El sem hiszem, hogy ilyen gyönyörű helyen dolgozunk. Ételt is fogyaszthatunk a konyháról, borralalót is kaphatunk, ha megérdemeljük. Gazdaggá teszem a családom.

LUCIFER: A Comói-tó kilátása jobb, mint a futószalag bámulása, ebben nem tévedsz. Ennek ellenére minden, amit most mondtál, a szavak számodra kedvező sorrendje és a hozzájuk kapcsolt téves képzet.

ÁDÁM: Ezt hogy érted?

LUCIFER: Siess, ki kell vinned a borokat!

(Ádám nagy léptekkel kiviszi a poharakat.)

ÁDÁM: Meg is érkeztem! Először a hölgynek, utána az uraknak.

(A társaság észre se veszi Ádámot, beszélgetésüket nem szakítják meg.)

ÁDÁM: Eldöntötték, mit szeretnének fogyasztani?

(Továbbra sem méltatják szóra.)

ÁDÁM: Visszajövök majd később, addig is élvezzék az estéjüket!

(Ádám visszamegy a konyha felé, és újra Luciferrel beszélget.)

LUCIFER: Még mindig kitarasz a meglátásod mellett?

ÁDÁM: Természetesen. Csak mély beszélgetésben voltak, emiatt nem válaszoltak. Az emberek arcára mosolyt csalni egy hosszú nap után nem mindig egyszerű. Mindig pozitívan állok a vendégekhez, ha néhány kedves szóval jobbá teszem a napjukat, úgy érzem, tettem valami apró jót.

LUCIFER: Az érzelmi feltöltöttségéből te megélsz?

ÁDÁM: Nem. De boldogabbá tesz.

LUCIFER: Ugye tudod, hogy a nap végén bevételed és energiakiadásod nem lesz arányos?

ÁDÁM: De ha jobban végzem a munkámat, mint a többiek, kedvesebb, segítőkészebb vagyok, akkor kapok borralalót. Az csak az enyém.

LUCIFER: Téves. Őrabér senkit nem tesz sem boldoggá, sem gazdaggá. Látom beleléptél a csapdába, a sajt a lehetséges borralaló volt. Gondolkodás nélkül ugrottál. . .

Nézd csak meg mellettünk Mariát, a munka kezdete óta meg sem mozdult, és mégis annyi a bevétele, mint neked.

ÁDÁM: Észre sem vettem, annyira el voltam foglalva. Neki nincsenek kötelezettségei?

LUCIFER: Kötelezettségek? A tulajdonos rokonsága. Teltház esetén is csak látszólagos munkát kéne csinálnia. Vendégüdvözlés és a férfiak itt tartása a láttatásával.

ÁDÁM: Ennyit számít a háttér?

(Két óra eltelik, Ádám vendégei a fizetéshez készülnek. Antonio mosolyogva nézi a számlát.)

ANTONIO: 450 euro. Egészen visszafogottan fogyasztottunk.

LOTTI: Ahogy mondd.

DULIO: Későn ebédeltem, de jólesett ez a falatozás.

ANTONIO: Legyen 550 euro! A Főnökét üdvözlöm, viszlát!

ÁDÁM: Köszönöm szépen! További kellemes estét kívánok! Viszontlátásra!

(Ádám széles mosollyal vissza Luciferhez.)

LUCIFER: A zárásnak örülsz?

ÁDÁM: Igazam lett, kifizetődött a kedvességem. Majdnem annyi borraivalót kaptam most, mint az egésznapos bérem.

LUCIFER: Istentől kaptam utoljára az egy fányi borraivalót, ami valójában nálam maradt.

ÁDÁM: Ezt hogy érted?

LUCIFER: Máris világos lesz.

MATTEO: Szép napot zártatok! Mindenkinek köszönöm az egésznapos munkát! *(félre)* Szép profitunk lett ma is. *(a többieknek)* Most pedig kérem a borraivalókat!

(Az összes pincér átadja, kivéve Ádámot és Lucifert.)

MATTEO: Fiaim, miért nem adjátok ide?

LUCIFER: Én nem engedtem, hogy adjanak. Eleget fizetnek magának, és a plusz pénz is végezze az Ön zsebében?

MATTEO: Nem engedném meg magamnak ezt a hangnemet! A dolgozókra fordítunk minden centet.

LUCIFER: Havonta az új kötény és a napi két üveg víz drága lehet, ha ez minden.

MATTEO: Kirúgva! Paolo, kérem tőled is!

ÁDÁM: De... én azt hittem, ez a mi kiegészítésünk. Ha emberséggel és teljes szívből végzem a munkát, akkor jutalom jár érte. A pénz, amivel segíthetnék a családomon.

MATTEO: A jutalom majd hónap végén következik. Ha meg többet akarsz hazavinni, dolgozz éjjel-nappal!

ÁDÁM: Így is alig van időm, amit szabadon tölthetnék.

MATTEO: Ha szabadon akarod tölteni az időt, akkor aludj egyet! Egyél egy kis maradékot, amit a vendégek hagytak, látom lement a vércukrod, ezért beszélj ilyeneket! Viszlát!

(Matteo kikapja Ádám kezéből a szorongatott pénzt, és sarkon fordulva elmegy. Ádám és Lucifer sétálva elindulnak.)

LUCIFER: Legalább a táj kárpótol!

ÁDÁM: Nincs mit látni, vak sötét van!

LUCIFER: De elképzelheted, ezt nem veszi el tőled senki.

ÁDÁM: Nincs pénz, amit hazavihetnék, nincs rendes étel, amivel csillapodhatnék, nincs táj, ami nyugtatna. Nincs életem, csak családom.

LUCIFER: Órabér. A jelen pestise. Szegény vagy és elkapod, erőlködsz az életben maradásért, de végelgyengülésben kimúlsz.

Ha „gazdagabb” akarsz lenni, mint a többi, akkor duplaműszak. Sikeres karriert kívánok neked: hamarabb belefáradsz az élet egyszínűségébe, még mielőtt megkapnád a fizetésedet. Tudsz legjobb barát, szerető apa vagy romantikus férj lenni, ha minden szenvedélyed a pénz? Lelkesedhetsz a munkáért, megpróbálhatod szeretni, de rá kell jönnöd, a minőség nem számít! Maria annyit kap, mint te, senkit sem érdekel, hogyan végzed a munkád. Nem számítasz a főnöknek, elég, ha van valaki, aki a minimumnál jobba teljesít.

ÁDÁM: Mikor kaphatok munkaarányos fizetést?

LUCIFER: Amikor a magad ura vagy, elég pénzzel rendelkez az önmegvalósítás kezdetéhez.

ÁDÁM: De ha órabér mellett nem lehet rendes életet élni, akkor mit kell tennem?

LUCIFER: Látom még mindig nem érted. Vagy feláldozod létedet a munkáért, vagy jó portára születlsz.

ÁDÁM: De a családomnak mindent meg akarok adni, nem tettem semmi rosszat azért, hogy nélkülözniük kelljen.

LUCIFER: Ez esetben szakíts az utópikus képzetekkel, és alakítsd a valóságodat! Legyél furfangos, rejtésd el a főnök elől a pénzt! Csalás és megtévesztés nélkül életed végéig görgetni fogod magad előtt ezeket a problémákat.

ÁDÁM: Nem tudnék elszámolni magammal a nap végén. Nem tudnék a feleségem szemébe nézni és hazudni. Vagy ő is tudna a bűnösségemről? És a gyerekek? Hogyan leszek jó példakép? Nem tehetem ezt, egyszerűen nem. De kell valami megoldás...

(Az úton némán mennek egymás mellett, egyszer csak megpillantanak egy hajlékalt.)

ÁDÁM: Van még egy kis étel, amit hoztam. Legalább neki legyen jobb napja.

LUCIFER: Maradéknak hívják. Biztos ő is egy eszményeknek élő ember volt, aki találkozott a valósággal. A jövőképedhez sétálsz!

(Ádám süketet tettetve közeledett az úrhoz és odahajolt.)

ÁDÁM: Jó estét! Nincsen pénzem, amivel segíthetnék, de az étel, remélem, kárpótló lehet.

HAJLÉKTALAN: Fiam, minden segítség számít! Imádkozások után jött egy férfi, és adott nekem 10 eurót nemrégiben, ezzel takarózom ma éjjel.

(Büszkén mutatja új szerzeményét, majd visszat teszi, és az ételt nézi.)

Isten áldja Önt a barátjával és a családjával együtt!

ÁDÁM: Legyen szép estéje!

(Kezet ráznak, Ádám feláll és visszamegy Luciferhez.)

LUCIFER: Ezzel is csak késel otthonról.

ÁDÁM: Legalább jó cselekedet miatt.

LUCIFER: Azt meghiszem.

(Elérnek Ádámék házához, ahol Éva már várja férjét.)

ÉVA: Aggódtam érted, késtél! Mióta elmentél munkába, csak azt várom, mikor leszel megint a kapuban. Bárcsa ne is kéne dolgoznod!

ÁDÁM: Kötelességemmel nem mehetek szembe, te is tudod.

ÉVA: Hiányod ettől még nem lesz kisebb, de tudom, hogy őszinte odaadással dolgozol, hogy legyen mit ennünk. Csodálom benned ezt.

(Éva átöleli Ádámot, és ahogy Ádám pólója feljebb csúszik a derekáig, látjuk a zsebében a 10 eurós sarkát.)

Fehér és kék,

avagy a 2022/2023-as buzogányozás

A 2022/2023-as tanév elején — mint minden évben — sok-sok lány várta már a több mint 45 éves múltú „rituálét,” amellyel a ballagásra való felkészülés jár, míg az újonc árpadosoknak még fogalmuk sem volt, hogy mi vár rájuk.

A buzogányozás egészen rendkívülivé teszi a tanévet mindannyiunk számára. Különleges az első óra, amikor a lányok próbálják a fejükbe vésni a gyakorlat első mozdulatát, ugyanúgy, mint az otthoni gyakorlás, memorizálás, az értékes tárgyakért aggódó családtagok tekintetétől kísérvé. S ilyen a vizsga is, előtte a torokszorító érzéssel, utána a felszabadító örömmel, mikor sikerül. A nappali próbák, ahol biztosak lehetünk benne, hogy az Amfiteátrum minden alkalommal tartogat számunkra valami váratlan körülményt, akadályt vagy figyelemelterelő mozzanatot.

Persze megvoltak a nehézségei az évnek. A tornaterem hosszúra nyúló felújításából következő folyamatos teremvadászat. És az a fránya eső, amely az egész naphból a próbáink idejét választotta arra, hogy lecsap-

jon. De a lányok kitarítottak, és Fekete Andrea tanárnő irányításával minden a helyére került, éppen időre.

Az utolsó héten már mindenki szárnyalt. Az esti próbákon hátborzongató érzés volt, amikor a hangszóróból előtörték a zene taktusai, először felvillantak a kék-fehér fények, és már csináltuk is. Mielőtt észrevehettük volna, elrepült a hét, túl voltunk a szervezkedésen és a köszönömökön. Nem volt más hátra, mint a ballagás. Eső? Nyoma sem volt. Sötétedéskor, pattanásig feszült idegekkel — kicsit hangosabban a kellenénél — vártuk, hogy elindulhassunk. Az előadás persze ment, mint a karikacsapás, a ballagók könnyekkel, mosolyokkal fogadták a bemutatót, s végül mindenki meghatottan és élményekkel telve tért haza.

Minden év, minden előadás különleges és rendkívüli a maga módján. Mi, lelkes buzogányosok izgatottan várjuk a következő évet. Meg az azutánit, és az azutánit is. . . .

Szilágyi Emma (9.a)

	dátum	nap	idő	Program
november	november 13.	hétfő		Arany János irodalmi verseny
	november 13.	hétfő	16:00-19:00	Tanári fogadóóra (reál)
	november 13.	hétfő	16:00	Felvételi tájékoztató (online)
	november 13.	hétfő	14:00	Magyar irodalom OKTV 1. forduló
	november 14.	kedd	14:00	Matematika (nem spec) OKTV 1. forduló
	november 15.	szerda	14:00	Digitális kultúra (programozási ismeretek) OKTV 1. forduló
	november 16.	csütörtök	14:00	Biológia OKTV 1. forduló
	november 16.	csütörtök	14:00	Arany Dániel matematikaverseny (9-10. évf.) (nem spec) 1. forduló
	november 17.	péntek	7. óra	Szalagtűző próba
	november 18.	szombat	9:00-12:00	Kóruspróba
	november 20-24.	hétfő-péntek		Őszi középszintű szóbeli érettségi vizsgák
	november 20.	hétfő	14:30	Zrínyi Ilona matematikaverseny 1. (iskolai) forduló
	november 20.	hétfő	14:00	Kémia OKTV 1. forduló
	november 21.	kedd		Angol házi verseny 2. forduló
	november 21.	kedd	14:00	Magyar nyelv OKTV 1. forduló
	november 22.	szerda	14:00	Digitális kultúra (alkalmazási ismeretek) OKTV 1. forduló
	november 23.	csütörtök	14:00	Angol nyelv OKTV 1. forduló
	november 24.	péntek		Amfiteátrum kupa
	november 25.	szombat		Természetjáró kirándulás
	november 27.	hétfő	14:00	Dráma OKTV 1. forduló
	november 28.	kedd	14:00	Francia nyelv OKTV 1. forduló
	november 28.	kedd	14:00	Varga Tamás matematikaverseny (7-8. évf.) 1. (iskolai) forduló
	november 29.	szerda	14:00	Spanyol nyelv OKTV 1. forduló
	november 30.	csütörtök		Gimnáziumi írásbeli felvételi jelentkezési határidő
	december 1.	péntek	16:00	Mikulás-est
	december 3.	vasárnap	7:30	Szalagavató főpróba
	december 3.	vasárnap	18:00	Szalagavató
	december 4-15.	hétfő-péntek		Jótékonyági csokigyűjtés és cipősdobozos ajándékgyűjtés
	december 4-15.	hétfő-péntek		Könyvbörze
	december 4.	hétfő		A 12. évfolyamon nincs, a többieknek a 4. órával kezdődik a tanítás
december 4.	hétfő	4. szünet	Adventi gyertyagyűjtés	
december 4.	hétfő	16:00	Tájékoztató a továbbtanulásról és az érettségiről (online)	
december 4.	hétfő	14:00	Művészettörténet OKTV 1. forduló	
december 5.	kedd	14:00	Matematika (specmat) OKTV 1. forduló	
december 6.	szerda		DT-Mikulás	
december 7.	csütörtök	14:00	Orosz nyelv OKTV 1. forduló	
december 8-11.	péntek-hétfő		Római nemzetközi kórusverseny	
december 8.	péntek	7. óra	Pályaválasztási kerekasztal	
december 8.	péntek	14:30	Sinkovits Imre vers- és prózamondó Verseny	
december 11.	hétfő	3. szünet	Adventi gyertyagyűjtés	
december 13.	szerda	14:00	Kapcsolda (Veres)	
december 13.	szerda		DT-karácsony	
december 16.	szombat	19:30	Zeneakadémia, koncert Kodály Zoltán születésnapján	
december 18.	hétfő	3. szünet	Adventi gyertyagyűjtés	
december 19.	kedd	18:00	Adventi koncert + közös éneklés	
december 20.	szerda		Osztálykarácsonyok	
december 21.	csütörtök		Tanítás nélküli munkanap	
dec. 22-jan. 7.	péntek-vasárnap		Téli szünet	
december 25-26.	hétfő-kedd		Karácsony	
január 1.	hétfő		Újév	
január 8-19.	hétfő-péntek		Sulizsák	
január 9.	kedd		Mozgóképkult. és médiaism. OKTV pályamunka beküldési határideje	
január 11.	csütörtök		Vizuális kultúra OKTV pályamunka beküldési határideje	
január 12.	péntek	14:30	Bolyai természettudományi csapatverseny (7-8. évf.) 1. forduló	
január 13.	szombat		Természetjáró kirándulás	
január 14-26.	vasárnap-péntek		Índiai csereprogram – kiutazás	
január 15.	hétfő	14:00	Német nemzetiségi nyelv és irodalom OKTV 1. forduló	
január 16.	kedd	13:30	Bolyai matematika csapatverseny (9-12. évf.) 1. forduló	
január 19.	péntek	16:00	Az első félév vége, jegylezáras	

2023. 11.

A 20 éves érettségi találkozó előtt:

- Hova menjünk?
- A Rózsaszín Cicába.
- Miért?
- Nagyon dögösek a pincérlányok.

A 30 éves érettségi találkozó előtt:

- Hova menjünk?
- A Rózsaszín Cicába.
- Miért?
- Nagyon jó a kaja.

A 40 éves érettségi találkozó előtt:

- Hova menjünk?
- A Rózsaszín Cicába.
- Miért?
- Közel van.

Az 50 éves érettségi találkozó előtt:

- Hova menjünk?
- A Rózsaszín Cicába.
- Miért?
- Hát ott még nem voltunk.

Hapci bemegy a könyvtárba:

- Van olyan könyvük, ami a törpék diszkriminációja ellen szól?
- Igen, ott van a legfelső polcon.

– Apa, ki volt az az ember, akit az előbb olyan hosszan ölelgettél?

- Nem tudom, fiam, de mindjárt megnézzük az irattárcájában.

Két rendőr beszélget.

- Te mivel eszed a tésztát?
- Rádióval.
- Rádióval??
- Mikor találja, az asszony mindig megkérdezi, hogy kérsz rá-diót?

Két rendőr szolgálatban uzsonnázik.

Egyik meglát a másik kezében egy termoszt.

- Mi az a kezében?
- Termosz.
- És ez mire jó?
- A meleg ételt melegen, a hideg italt hidegen tartja.
- És neked mi van benne?
- Két gombóc fagyit, meg egy adag húsleves.

Viccek

2023. 11.

Házaspár vacsorázik, az asszony leeszi magát.

- A fenébe! – mondja. – Úgy nézek ki, mint egy disznó!
- Hát igen – válaszol a férj. – És még le is etted magad.

- Nagy, piros, és nehéz lenyelni, mi az?
- Traktor.

NYELVI SAROK

A German guy is visiting France. One day when he's driving around Paris, a policeman pulls him over and asks some routine questions:

- Where are you from?
- Germany.
- Sex?
- Male.
- Occupation?
- Oh, no, just visiting.

rajzok: Solti Nelli (8.c)

Bécsi kirándulás

Még az előző tanév végén Bécsbe látogattunk Csorbáné Tóth Irén és Németh Réka tanárnőkkel, hogy megismerkedjünk a város és a Habsburg-ház múltjával. Háromórányi utazás után érkezünk Bécsbe, a főpályaudvarra, ahonnan metróval utaztunk tovább a belvárosig.

A helyi történelmi múzeum, a Time Travel volt utunk első állomása. Itt láthattuk Bécs sötét és virágzó múltját is, továbbá a Habsburg-dinasztia családtörténetét. Sisi, Ferenc József, Mária Terézia és Maximilian császár nagy szellemességgel és humorral meséltek a mindennapi császári életről, továbbá egyes uralkodók sikerének receptjéről – természetesen csak mint viaszfigurák.

A pestis a középkor óta rendszeres időközönként sújtotta Bécs városát, állandóan jelen volt a bécsiek életében is. Ennek emlékére kipróbálhattuk, hogy milyen egy pestisgödör közepén állni, és megtekinthettük a pestisjárvánnyal (másik néven a fekete halállal) sújtott utcák áldozatainak sorsát és a súlyos tüneteket is. Megtapasztalhattuk az énekek erejét, és azt is, hogy humorral és borral még a legsötétebb időket is túl lehetett élni, ahogy azt a híres utcazenész Augustin is tette.

Miután új ismereteket gyűjtöttünk a kegyetlen járványról, benéztünk Gustav Klimt és Egon Schiele műterméibe. Ezután a virtuális világban híres dalamokat, például Wolfgang Amadeus Mozart operáját, *A varázsfuvolát* hallgatva egy időutazásban volt részünk. A salzburgi csodagyerek és Johann Strauss, a „keringőkirály” néven is ismert zene-

szövő humoros beszélgetését is átélhettük.

A csodás és egyben megnyugtató hatású művek után a háborús évekről tudtunk meg többet. Egy eredeti légvédelmi óvóhelyen támadtak ránk a második világháború vége felé, így már tudjuk, hogy milyen érzés volt egy bunkerben túlélni a légítámadásokat.

A megszállt Bécsről – amikor a várost négy szövetséges győztes hatalom az 1945-1955-ös években megszállta, és négy zónára osztotta – ugyancsak viaszbábuk meséltek. Átéltük az államszerződés aláírását, ehhez azonban 1955 májusába kellett visszaugranunk. Meghallgatuk az akkori külügyminiszter, Leopold Figl híres szavait: „Ausztria szabad! („Österreich ist frei!”).

Az izgalmas múzeumi út utolsó állomása egy hangulatos kocsis volt, amellyel a Hofburg, a Szent István székesegyház, a schönbrunni kastély és a bécsi Práter nyújtotta fantasztikus kilátást is élvezhettük.

Végül a várost feladatok segítségével kellett felderítenünk, így nemcsak tájékozódási képességünket és problémamegoldó készségünket, hanem nyelvtudásunkat is tudtuk alkalmazni és fejleszteni. A feladatlap megoldásával számos érdekes dolgot tanultunk Bécsről. Szabadidőnkben pedig további csodás ételeket kóstolhattunk, épületeket és utcákat, nézhettünk, valamint járhattunk végig. Köszönjük az út szervezését!

Hudák Lili (10.d)

Deutsch-Sprachcamp in Gosau

Mitte August, an einem Sonntagmorgen machten wir uns mit unseren Schulkameraden und Begleitlehrern auf den Weg zu unserem Ziel. Auf halber Zeit unserer langen Reise, konnten wir schon unsere Deutschkenntnisse testen (mit Erfolg), weil wir uns eine interaktive Museumsausstellung anschauten. Am späten Nachmittag kamen wir schließlich an der Unterkunft an, wo bereits das Abendessen auf uns wartete. Danach haben wir noch ein bisschen Zeit bekommen, das Dorf zu erkunden. Wir trafen unsere neuen Tierfreunde, die heimischen Kühe.

Ab Montag fing jeder Tag mit einem gemeinsamen Früh-

stück an. Vormittags haben wir immer etwas anderes unternommen, uns verschiedene Sehenswürdigkeiten angesehen und Spaziergänge gemacht. Wir durften die neuen Orte in kleinen Gruppen entdecken. Nachmittags besuchten wir 3 Stunden lang Deutschkurse in der Schule in Bad Ischl mit muttersprachlichen Lehrern, die sehr nett und geduldig waren. Wir wurden unserem Wissen entsprechend in 3 Gruppen eingeteilt. Dadurch konnte sich jeder in seinem eigenen Tempo weiterentwickeln. Abends verbrachten wir unsere Zeit mit Hausaufgaben. Wir waren: am Gosausee, in Hallstatt, in einem Salzbergwerk, auf dem Dachstein mit der Seilbahn, im Schloss Hellbrunn und auch in Salzburg. Die ganz Mutigen gingen auch in einen kalten örtlichen See schwimmen. Die Programme waren sehr spannend und abwechslungsreich.

Ich glaube, dass wir alle diese eine Woche sehr genossen haben und sind mit vielen Erlebnissen nach Hause gegangen.

Koleszár Lili (10.c)

Stipendium der Deutschen Selbstverwaltung Budapest

Wir, drei Schülerinnen aus der Klasse 12. d haben uns voriges Jahr um das Stipendium der Deutschen Selbstverwaltung Budapest beworben. Frau Csonka hat uns dabei — Nóra Marlok, Bernadett Nick und Márta Selmeczi — unterstützt, und die Bewerbung war erfolgreich: wir haben am 22. September das Stipendium im festlichen Rahmen bekommen. Das Ziel des Stipendiums war grundsätzlich die Unterstützung von Jugendlichen, die dazu beitragen, die ungarndeutschen Traditionen weiterzuführen.

Anhand dessen sollten wir bei der Bewerbung unseren Lebenslauf aus Sicht unserer Tätigkeiten, die mit dem Ungarndeutschtum zu tun haben erstellen. Daneben hatten wir die Aufgabe, zusammenzufassen, für welche Zwecke wir das Stipendium nutzen würden.

Einige Zielsetzungen von uns waren die Erweiterung unserer Sprachkenntnisse, das Kennenlernen der Traditionen unserer Vorfahren, der Besuch von Nationalitätenveranstaltungen, der regelmäßige Besuch einer ungarndeutschen Tanzgruppe und das Volkskunde-Abitur. Am Ende des Jahres werden wir der Deutschen Selbstverwaltung über die Verwirklichung unserer Pläne eine Zusammenfassung verschicken.

Das Stipendium gab uns eine gute Rückmeldung darüber, dass wir auf dem guten Weg sind, wenn wir uns mit ungarndeutscher Volkskunde beschäftigen. Es war eine wirklich gute Möglichkeit, Raum für unsere derartige Interessen zu schaffen. Wir bedanken uns dafür!

Selmeczi Márta (12.d)

Vándortábor 2023

Idén a vándortáborral a Zselichen kirándultunk. Július 5-én reggel 8-kor már úton voltunk Csorbáné és Zombori tanárnők kíséretében Kaposvárra. Miután megérkeztünk, a vasútállomásról az Erdők Háza Látogatóközpont felé vezetett utunk. Egy rövid buszút és egy pár órás túra után délután meg is érkeztünk első szállásunkra, a Ropolyi Vadászházba.

Másnap délelőtt ellátogattunk a Zselici Csillagparkba, ahol megmáztuk a kilátót, és megnéztük a csillagvizsgáló planetáriumi előadását, majd hazafelé vettük az irányt.

A harmadik napon egy hosszabb kirándulás várt ránk a következő szállásunkig, ami Sasréten volt. A hatalmas kánikula ellenére sikeresen elértünk a bőszenfai szarvasfarmra, ahol egy kis pihenő után közelebről is megismerkedhettünk az ottani szarvasokkal és kecskékkal. Végül sok emelkedő és lejtő után végre elfoglalhattuk új szálláshelyünket a sasréti sátor táborban.

A következő napon a helyi kisvasúttal utaztunk Almamellékre, ahol megnéztük a kiállítást, majd egy boltos kitérő után továbbindultunk a napi kör-

túránkra. Délután sok szabadidőnk volt, ezért egy kincskereséssel és egy esti szalonnasütögetéssel zártuk a napot.

Az ötödik napon utunk erőteljesen emelkedve indult, majd a hegygerincen vezetett, végül az Országos Kéktúra útvonalán haladva megérkeztünk Simonfára.

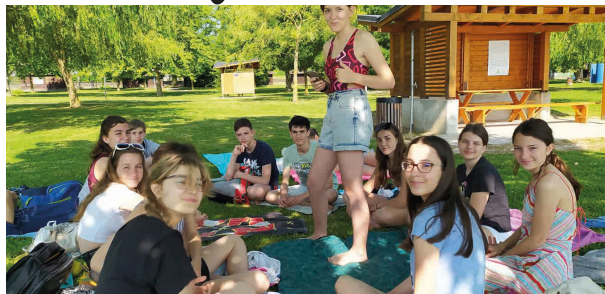
Közös döntés alapján a hatodik napi körtúránkat kiváltottuk egy egész napos strandolásra a kaposvári fürdőben. Mindenki számára nagyon gyorsan eltelt ez a nap, ahol feltöltődhattunk a másnapi túránkra.

Az utolsó nap reggelén útnak indultunk a kaposvári vasútállomásra, ahova egy egész hosszú útvonal vezetett. A kora délután induló vonatra mindenki fáradtan, de jó élményekkel szállt fel.

A hosszú túrák ellenére délutánonként és esténként sok szabadidőnk is volt, amit általában röpi-zéssel, focizással és különböző kártyajátékokkal, vagy csak beszélgetéssel töltöttünk el. Ahogy minden évben, a vándortábor idén is egy felejthetetlen élmény volt.

Pesztericz Dóra, Vida Flóra (10.a)

Nyári kórustáborok

A nyári kórustáborok idén nem a megszokottak szerint szerveződtek. A jól bevált, elődeinktől megörökölt hely gimnáziummá lépett elő, és megszüntette a számunkra oly ismerős és kedves kolégiumi szárnyat. Szerettük, mert a belváros közepén helyezkedett el (ami engem kicsit frusztrált ugyan, mert az arra járó turisták élő egyenesben értesülhettek az Árpád Gimnázium kórusának aktuális hangulatáról a Fő térre nyíló, és a hőségben mindig nyitva is álló ablakokból). Az épület régi építésű volt, ezért szövevényes folyosói mentén – ahol én sokáig rendszeresen eltévedtem – rejtett termecskék, kikapuk bújtak meg (a belső udvarra, az ugrálóhoz így ki lehetett szökni éjszaka, mikor máskor). Kreatív tanítványaim lassanként, az évek alatt szelíd erőszakkal rákényszerítettek a teljes labirintus felfedezésére. A végére maradt a „bűnbarlang”! Hogy miért kapta ezt a nevet, már a múlt kódébe vész, a tény az, hogy számomra is kedves emlékek ezek. Egy kapukulcs lévén valakit minden nap sikerült kizárni. Erre emlékezve idén is készült minden nap a helyszínen egy nosztalgikus kép!

Az új helyszíneket szerencsére rövid idő alatt megkedveltük! A júniusi (mindig az utolsó tanítási naptól évvégéig tartó) kiskórustábor egy egyetemi kollégiumban volt a város szélén. A szokásos menetrend: kis ének, sok Balaton! A családias, jó hangulatú pár nap a régi meghitt kórustáborokra emlékeztetett. Jól összekovácsolta az utánpótlás csapatot!

A nagykórus új, remélhetőleg évekre előremutató helyszíne éppen a vasútállomás mellett van, így a rendszeres félórás táborkezdő, cók-mók alatt gör-

nyedő túlélőtúrát megúsztuk.

A 2023-as kórustábor létszáma 83 fő volt, így Bellei és Almási tanárnők besegítettek az esti menetrend betartásába. Programunk minden nyáron a következő év feladatainak előkészítése. Idén a római nemzetközi kórusverseny, és a rá következő zeneakadémiai koncert anyagát tanultuk. Régi vágyam volt, hogy ezeken a nyári alkalmakon a gyerekeknek lehetősége legyen más karnagyokkal is együtt dolgozni. Az előző év közös munkájából adódott az ötlet, hogy az első vendégkarnagy Rozgonyi Éva, Liszt- és Bartók-Pásztor-díjas karnagy legyen, akinek kórusában gimnazista koromban ének-zene tagozatosként átélhettem azt az életre szóló élményt, ami engem a pályára indított. Remek próbáit az árpádosi gyerekek rendkívül élvezték. Rendszeres segítőnk minden nyáron a zongorás darabok előadásában Nagy Márta zongoraművész, akinek köszönhetően repertoáron tudjuk tartani az olyan nehéz darabokat is, mint a Händel *Halleluja*, aminek idén a tornaterem átadóján nagy hasznát vettük.

A zárókoncert helyszíne maradt a Fő téri Magyarok Nagyasszonya-templom, amit évek óta megtöltene a lelkes árpádosi szülők, akik boldogan kapják vissza és viszik haza gyermekeiket a hangulatos koncertek után. Ahol mindig elmondom a szülőknél, hogy ezek nem igazi koncertek, mert aki rendszeresen végigaludta is a hetet, utolsó este biztosan nem teszi.

Én magam is velük roptam a táncot egész éjszaka!

Kúnné Kocsis Erzsébet

Gólyatábor 2023

– a 7.a szemüvegén keresztül –

Számunkra a legfontosabb esemény nyáron a gólyatábor volt, ahol alig vártuk, hogy részt vehessünk az új osztálytársainkkal a sok izgalmas programon. Mindegyik foglalkozás nagyon vicces és jópofa volt, de nekünk a színdarabok nyerték el legjobban a tetszésünket, mert mindegyiken lehetett egy jót nevetni, vagy éppen megijedni. A játék, ami izgalomban tartotta az embereket a gólyatábor alatt, az egy gyilkosos játék volt. Mindenki gyilkos akart lenni, hiszen ez megkoronázta a '23-as GTB-t. Sokszor próbáltuk kicselezni a gyilkosokat, de ők mindig okosabbak voltak. Reggelente kíváncsian néztük a listán az újabb „áldozatok” neveit.

Kedvenc esti programunk a Híradó volt, aminek az intrója mindig meg tudott bennünket nevetetni. Lehetett szavazni a nap képére, elmondták a másnapi programokat, két EB-s mókamesterkedett (legtöbbször faticceket mondtak), és kihúzták az EB-boxot. Ez annyit jelentett, hogy minden este egy vagy két általunk írt feladatot kellett teljesíteniük. Személyes kedvencünk az volt, mikor Ákos a Himnuszot énekelte.

Most pedig következzen Emma élménybeszámolója: Amikor odaértünk a Flórián térre, már nagyon izgultam, hiszen nem tudtam, mi vár majd rám. Hamar kiderült, hogy ez a félelmem alaptalan, hiszen mindenki nagyon kedves és befogadó volt. Már első nap annyi minden történt a megérkezés után, hogy még izgulni sem volt időm – nálam ez nagy szó. Esténként mindig a Híradót, ezen belül a viccek mesélését vártam a legjobban. Az éjszakai beszélgetések a szobatársaimmal is nagyon viccesek voltak. Engem a színdarabok előadása és az osztálytánc hozott lázba. Színészkedni és

táncolni is nagyon szeretek, szóval ezek a programok szuperek voltak. Személy szerint én nagyon jó csoportba kerültem, a hangulat is remek volt. Az osztály igazán összekovácsolódott. Imádtam minden percét, főleg azt, hogy egy befogadó közösségbe kerültem (az előző iskolámban nem így éreztem magam). Abszolút kedvenc pillanatomban volt, amikor mindenki egymást átkarolva énekelte a Nélküledet. Egy felejthetetlen hét, bárcsak ne lett volna vége!

Nóri pedig így élte meg: Őszintén: egy kicsit félve vártam a gólyatábort, mert nem ismertem senkit. Mikor csatlakoztam az új osztályomhoz a Flórián téren, csak néztem, ahogy beszélgetnek, hiszen nehezen nyitok mások felé. Később, mikor a busz felé mentünk, megkérdezték, hogy akarok-e velük ülni, és elkezdtem szorongani, hogy vajon beilleszkedem-e? Mikor megérkeztünk, vígan foglaltuk el szobáinkat. Minden nap jókat beszélgettünk és nevtünk együtt. Elsőre nagyon hosszúnak tűnt az öt nap, de sajnos nagyon gyorsan elment, mivel a jó dolgok hamar elmúlnak. Most is nagyon szép emlék visszagondolni a csapatos játékokra, az osztálytáncra vagy a színdarabra. Nem gondoltam volna, hogy a gólyatábor ennyire jó lehet. Majd szeretnék csopvez vagy fotós lenni, mivel látni, ahogy a gólyák összebarátkoznak szerintem aranyos dolog. Ez felejthetlenné tette a '23-as nyarat.

Meg szeretnék köszönni az EB-seknek, Kámán Veronika tanárnőnek, a médiásoknak, a DT-seknek, az összes csopveznek és az osztályfőnököknek ezt a csodálatos hetet, mert ez biztos, hogy felejthetetlen élmény marad a számunkra.

Babkó Nóra, Reimholz Emma (7.a)

Tévés történelmi séta 1956 nyomában

Az MTVA és Nánay tanár úr jóvoltából lehetőségünk volt az 1956-os forradalom történéseit feldolgozni és filmet készíteni belőle. A 11-12.-es és tavaly végzett diákcsoporttal 5 napig forgattunk vidéki és budapesti helyszíneken. Nánay tanár úr előadásában rengeteg érdekességet tudtunk meg a forradalom különböző eseményeiről. Sokunk számára, akik először vettünk részt ilyen komoly forgatáson, nagyon érdekes volt látni, hogy egy stáb hogyan épül fel; az operatőri, hangtechnikusi és rendezői szerepbe is beleláthattunk egy kicsit.

Első nap meglátogattuk a mosonmagyaróvári sor-tűz áldozatainak emlékművét. Ezután a hegykői határhoz mentünk, ahol láthattuk, milyen módszerekkel igyekeztek megakadályozni a határon való átkelést. Utána Győrbe tartottunk, a püspöki várba, ahol Apor Vilmos és egy szovjet katona dulakodását újra is alkottuk.

Második napon első helyszínünk Felsőpetény volt, ahol az időjárás nem igazán volt a mi oldalunkon, ennek eredményeként Mindszenty püspök néhány percre jedi mesterré avanszolt az esernyőjével. Ezután Salgótarjánba mentünk, ahol a megyeháza szocreál domborművét néztük meg. Miután megállapítottuk, hogy az emlékmű bizony betonból van, találkoztunk egy idős úrral, aki ott volt a tüntetésen is, és érdekes dolgokat mesélt arról, hogy ő hogyan élte meg fiatalként '56 borzalma. Ezután következett a forgatás talán egyik legnyomasztóbb része, Recsk. Itt Nánay tanár úr számos érdekességet mesélt az egykori munkatábor embertelen kö-

rülményeiről.

A harmadik nap volt az első budapesti napunk, ezután már csak a fővárosban forgattunk. Csatlakozott hozzánk Nagy Ferő, aki a személyes élményeit osztotta meg. Megtudhattuk, hogyan élte meg a forradalmat az akkor mindössze 10 éves énekes. Számos helyen jártunk, ahol tüntettek és lázadtak az elnyomó diktatúra ellen. Ez volt az első nap, amikor mindenkinek be kellett öltöznie korabeli jelmezekbe, és úgy kellett forradalmárokként jeleneteket eljátszanunk.

Másnap meglátogattuk a Terror Házát az Andrássy út 60-ban, ahol betekintheztünk abba horrorba, ahogy a politikai foglyokat tartották, és ahol számos forradalmár szenvedett kínhalált. Forgattunk a Kossuth téren is, ahol Nagy Imre elmondta a beszédét, a többiek pedig forradalmárokként hallgatták. A forgatás zárásaként végül a 301-es parcellában vettünk fel több jelenetet, többek között Nagy Imre sírjánál. Néhány száz szűnyogcsipés, egy kopjafa okozta monokli és egy elhagyott lámpás után lezártuk ezt a különleges öt napot.

Az utolsó napokban olyannyira beleéltük magunkat a szerepünkbe, hogy mi magunk is forradalmi lázban égtünk. Már alig várjuk, hogy otthonunk kényelméből is láthassuk a végeredményt, amit október 23-án 18:55-kor a Duna TV vetített le. Aki kedvet kapott, a filmet az MTVA felületén online visszanezézheti!

Besze Zalán, Mihók Eszter, Szabó Bálint (12.d)

Árpád Média külső szemmel

Idén lehetőségem nyílt részt venni az AMÖK filmes táborában. A húgom révén megtudtam, hogy vannak még szabad helyek, és mivel már régóta foglalkoztatott a tábor tematikája, ezért úgy döntöttem, hogy jelentkezem.

Mivel nem voltam jártas a kamerák és hangosító készülékek kezelésében, csak színésznek tudtam jelentkezni. A színészet is valamennyire ismeretlen volt számomra, kíváncsi voltam, hogy helyt tudok-e állni ezen a téren. Ráadásul komolyabb szerepet is kaptam „kalapos emberként”.

A táborozók két stábra voltak osztva: zöld és sárga, én a sárga stáb tagja voltam. Eleinte izgultam, hogy be tudok-e illeszkedni, hiszen én voltam az egyetlen külsős a stábban. Szerencsére ezen aggodalmaim rögvést elszálltak már az első napon. Rögtön az első közös gyűlésen éreztem, hogy egy közvetlen, barátságos, együttműködő csapattal

dolgozhatok együtt.

A tábor első két napja számomra jelmezpróbával, szereptanulással telt, illetve az esti forgatásokon naplóvezetéssel segítettem a stáb munkáját. Harmadik nap álltam a kamera elé, és játszhattam el a rám kiosztott szerepet. A forgatás helyszíne a Vadnai-tó volt. Meglepődve tapasztaltam, hogy egy ilyen rövid film is ekkora előkészületekkel jár. A forgatás gyakran éjszakába nyúlt, észre sem vetjük az idő múlását.

Összegezve a tábor élményeit elmondhatom, hogy nagyon jól éreztem magam. Kipróbáltam új dolgokat, amelyeknek már alig várom az eredményeit. Megismerhettem egy klassz és összetartó csapatot. Örültem, hogy idén én is tevékenykedhettem az Árpád Média színeiben.

Solti András

Délvidék tantúra

Májusban újra útnak indult Nánay tanár úr vezetésével a tizenegyedikes osztályoknak szóló Délvidék tantúra. Néhány nap alatt – sűrű program keretében – lehetőségünk nyílt meglátogatni az egykori Magyarország déli területeit, valamint a régi határon áthaladva Ószerbiába és egy csipetnyi Balkánba is belekóstoltunk.

Egy pénteki napon a hatodik óra után rögtön Bácska felé vettük az irányt a 48 diákból és 4 tanárból álló csoportunkkal. Szabadkán idegenvezetés keretein belül megtekintettük többek között a városházát, a Raichle-palotát és a felújított zsinagógát is. A közös

programok után szabadidő következett, hogy a szecessziós épületek között sétálva magunk derítsük fel a várost. Ekkor lehetőségünk volt megkóstolni a helyi ízeket, ami persze néhányaknak a helyi – szintén szecessziós – McDonald's-ot jelentette. Biztosan állíthatom, hogy mindenki teli hassal és jóllakottan szállt vissza a buszra. Sötétedés után érkezünk a szállásunkra, Tóthfaluba, ahol a magyar lakosok szeretettel vártak minket.

A második nap korai keléssel indult, majd az utunk Csúrog felé vezetett, ahol megemlékeztünk azokról a magyarokról, akiket a szerb partizánok meggyil-

koltak 1944-1945-ben, és megkoszorúztuk az emlékművüket. A következő megállónk a péterváradai erőd volt, amely törökök kiűzése után Magyarország kulcsfontosságú erődítményévé vált. Ezután Belgrád északi része felé hajtottunk, az egykori Zimonyba, ahol felmáztunk a Hunyadi-toronyba, ahonnan lélegzetelállító kilátás fogadott minket. Ezt követően – miután átkeltünk a régi történelmi határt jelentő Száván – elfoglaltuk második szállásunkat Belgrád központjában, ahonnan közösen látogattuk meg a nándorfehérvári várat, és fejet hajtottunk az 1456-os diadalról megemlékező Hunyadi emlékkő előtt. Este mindenki kaphatott egy kis ízelítőt a balkáni konyhából és hangulatból a szerb fővárosban.

A harmadik napon ugyancsak elmaradt a hosszú alvás. A reggelt buszozással kezdtük, a Szent Száva székesegyház felé vettük az irányt, amit belülről is megtekintettünk. Az éjszakai alvás hiányát a buszutakon sem tudtuk pótolni, ugyanis mindig akadt valamilyen kaland: például a Galambócra vezető úton egy bogár ellen vívtunk háborút, amit sikeresen megnyertünk (minimum hatszoros túlerőben voltunk). A galambóci várba megérkezve egy idegenvezető várt ránk, aki bemutatta nekünk a vár történetét és legendáit. Ezután érkeztünk el a kirándulás egyik csúcspontjához: motorcsónakokra szállva száguldottunk végig a Duna Vaskapu nevű lenyűgöző szurdokvölgyében, ahol megcsodálhattuk a tájat és sok más emlékművet is. Ezután Herkulesfürdőre mentünk, ahol legnagyobb örömünkre egy magyar házaspár panziójában, kétfős szobákban voltunk elszállásolva.

Másnap egy svédasztalos reggeli után (amiért mindenki hálát adott az égnek) Herkulesfürdő felfedezésére indultunk. Sétáltunk az óvárosban, valamint a bátrabbak be is mászhattak a Szapáry fürdő romjai közé. Ezután elindultunk Temesvárra, ahol közösen fedeztük fel a város legszebb pontjait (és az ingyenes mosdókat). Az utolsó megállónk Arad volt, ahol elhelyeztünk egy koszorút az aradi vértanúk emlékművére. Nem maradt hátra más, mint a hazaút, amikor végre sikerült az alvást bepótolni, hisz a kimerültségtől ember nem maradt a talpán. Ez a tantúra áll legközelebb a szívemhez. Amennyiben ebben a tanévben is sikerül megszervezni a kirándulást, ajánlom mindenkinek a jelentkezést!

Fábián Dóra (12.b)

- Árpád Galéria -

Állatok világnapja rajzpályázat

Az Óbudai Árpád Gimnáziumban az Állatok Világnapja alkalmából rajzpályázaton vesznek részt minden évben a hetedikesek. Az elkészült munkákból egy kiállítással hívjuk fel a figyelmet az élővilág sokszínűségére. Idén a témánk a Magyarországon élő védett állatok voltak. A résztvevők szabadon választhattak, hogy mit rajzolnak le, és milyen eszközökkel ábrázolják ezeket a különleges és változatos állatokat és élőhelyüket.

Gratulálunk minden résztvevőnek!

Svarczné Micheller Erzsébet

I. helyezés:

Kacsik Abigél (7.a)

Sípos Bianka (7.b)

Telek András (7.c)

II. helyezés:

Jakab Zsófia Rita (7.a)

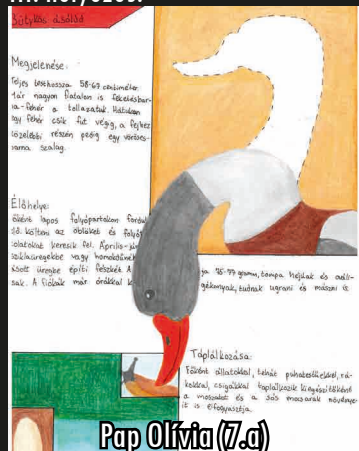

Molnár Benedek (7.b)

Sas Flóra (7.c)

III. helyezés:

Pap Olivía (7.a)

Blaskovics Bálint (7.b)

Szabó Léna (7.c)